

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.
 Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
 Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek postautóval küldhetők.

Egyes számok 20 filléért kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill. kétszeriért 12 fill., többszörre 10 fill. árszám. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 0 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szóig 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2 fillérvél számítatik.

A nyilatkozat:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

Hirdetmény.

252./900.

Léva város képviselő-testülete a Zúgó-utca szabályozása folytán Mitschke József és neje Szladek Jozefin háztulajdonosok telkéhez csatolt 34 □ méter kiterjedésű közterületnek eladása feletti határozatát az 1886. évi XXII. t.-cz. 110. §-a rendelkezésének megfelelőleg f. hó 30-ának délutáni 4 órájára a városház tanácstermébe kitűzött közgyűlésnek tartván fen — erről Léva város képviselő-testületének tagjait a közgyűlésen való részvétel iránti fölkéréssel ezen hirdetmény útján is értesitem.

Léván, 1900. január hó 19-én.

Polgármester helyett:

Szilassy Sándor,
főjegyző.

II.

Hirdetmény.

249./1900.

Léva város képviselő-testülete a város tulajdonát képező gyepter eladásából folyólag ezen terület felosztását feltüntető vázrajzon a) -val jelölt 46 □ öl kiterjedésű azon szögletes területtel, mely az „Osztrider“-főle kertészeti teleppel közvetlenül érintkezik — Osztrider György lévai lakosnak kártalanítás képen átengedni óhajtja azon területét, melyet a város nevezettnek telken a Bém-utcai víz elvezető-ésére létesített árok által igénybe vett.

Ezen telek átengedésnek, illetve ezen ügyletnek elhatározását a képviselő f. évi január hó 30-ának délutáni 4 óráján a városház tanácstermében megtartandó közgyűlésnek hagyta fen; miről a képviselő-testület tagjait a névszerinti szavazás megejtésére vegett a közgyűlésen való részvétel iránti fölkéréssel az 1886. évi XXII. t.-cz. 110. §-a értelmében ezen hirdetmény útján is értesitem.

Léván, 1900. január hó 19-én.

Polgármester helyett:

Szilassy Sándor,
főjegyző.

A városháza és a kaszinó.

Léva város közönsége az utolsó évtizedben nagy anyagi áldozatok árán több oly művet létesített, melyek fejlődését fokozni, előmozdítani vannak

hivatva. Köztudomású tény az, hogy Léva városa a fejlődés oly stádiumában áll, a melyet ápolni, gyarapítani mindnyájunk közös kötelessége. Annak a városnak, mely mint erkölcsi testület tetemes magánvagyonnal is rendelkezik, igen meg van könnyítve a feladata, annak könnyű lépést tartani a modern fejlődés és kulturális haladás minden irányában; nekünk azonban, kik a polgárság áldozatkészségén kívül egyéb bel sem rendelkezünk, első sorban is csak azon szükségletek gyors és pontos kielégítéséről kell gondoskodnunk, a melynek hiányát régóta érezzük.

Ez a szempont lebegett szemeink előtt az aszfaltjárda készítése, a lak-tanya és szegényház építése, — a keramit-ut létesítése és a piactér kikövezése alkalmával is. Mindeme kérdések felett ma már mindinkább előtérbe nyomul a városház építésének kérdése, a melyet igen sok szempontból kell figyelembe vennünk s mérlegelnünk.

A városháza már a rendezett tanács életbeléptetésekor sem felelt meg az adminisztráció alkalmával szükségelt követelményeknek. No, de mint tudjuk, nem is erre a célra volt az építve. A régi mezővárosnak, a melynek lakossága a fele sem volt a mainak, talán elég jók és célszerűek voltak azok az átlag 10—15 négyszög méteres lyukak s talán a város képviselőtestülete is elég kényelmesen tanácskozhatott abban a közgyűlési teremben, a milyen nagyságra a mai modern épületekben a szobákat is építik, de ma már mindinkább érezhető a városház szűk volta s annak célszerűtlensége.

Kétszempontból feltétlen szükségesnek tartjuk a városház építését az egyik, mint említettük, annak szűk volta, a másik pedig rozottsága.

Sem az egyik, sem a másik kérdés mellett nem kell bővebb argumentumokat

felhozunk, mert, tudjuk jól, hogy nincs polgár, a ki a városházán egyszerű kétszer meg ne fordult volna s saját szemével meg nem győződött volna a tényleges állapotról. Látjuk azt, hogy a város polgármesterének alig van a szobája olyan, hogy abban íróasztalával megférhessen; s ha még ehhez elgondoljuk, hogy ebben a kicsiny szobában kell tartani a kisebb polgári peres ügyekben felekkel és tanúkkal tárgyalást, könnyen levonhatjuk a konzekvenciát. Nem különb a főjegyző szobája sem. Ebben az épületben ezenkívül már csak a városi adóhivatal van, mely csak akkora, hogy a pénztárnok s ellenőr beférnek, mert egyrészt a volt korcsma épületből átalakított iktató helyiségbe vezető lejáró részére elfoglalták.

Az épület földszintjéről nem is beszélhetünk. A tanácsnoki szobában nappal is csak világítás mellett lehet dolgozni s akkor is, ha az egyik tanácsnok dolgozik, a másiknak külső munkát kell végeznie, mert egymást háborítanak. A rendőrkapitányi hivatal pedig mindenre való, csak arra nem, mire rendelve van, abban teljesen lehetetlen a kihágási s előnyomozási tárgyalásokat megtartani. Az alkapitányt beköltöztették az eddigi anyakönyvezető helyettes szobájába, kit ismét, helyiség hiányában a közgyűlési teremben kénytelenek voltak ideiglenesen elszállásolni. Mellékesen megjegyezzük, hogy ebbe a közgyűlési terembe a városi képviselő testület tagjainak fele sem talál helyet. Már most tessék az aljegyző, számvető, díjnokok részére fenntartott szobákba fordulni s bizonyára önkénytelen azon gondolatra jutunk, hogy még a legutolsó napszámos lakása is különb ezeknél az irodáknak csufolt helyiségeknél.

Mindezen kívül a kérdés sürgős megoldására kényszerít bennünket az egyes épületek, különösen a volt

korcsmaépületnek rozottsága. A falak avultak, a tetőt tartó faoszlopok szuevetek, minden percben összeroskadással fenyegetnek.

Ily körülmények között tehát habozás nélkül a városház építéséhez kell látunk.

Ismeretes mindnyájunk előtt azon terv, melyet nem régebbe a közgyűlés elé is terjesztettek, mely szerint e kérdést akképen szándékoznak megoldani, hogy a főépülethez toldott korcsma-épületet felemelik a főépület magasságára s annak földszintjén és emeletén helyezik el a szükséges hivatalokat.

Részünkről határozottan szerencsétlennek és hibásnak tartjuk e gondolatot, mert ez nemcsak hogy előbbre nem visz bennünket fejlődésünkben, de egyelőre meg sem határozható, bizonytalan, időre visszavet. Nekünk nem toldozás-s foldozásról kell gondoskodnunk, melylyel esetleg még tiz-tizenöt évig kihuzhatjuk, hanem olyan épület felállítására kell törekednünk, mely a szükségletet kielégítse s egyszersmind hasznót is hajtson s a város fejlődésének is megfeleljen.

Léva városának legrendezetlenebb és talán legpiszkosabb része a városháza udvara és környéke. Ez a szép, értékes terület évek óta kihasználatlanul hever s mintegy önmagától kínálkozik a beépítésre. A városház udvarának négyszöge oly értékes terület, a melyen emelendő épület a kereskedelem szempontjából megbecsülhetetlen leend.

A városház háta mögött lévő zsákutca megnyitása pedig egyenesen ide terelné a forgalmat. Az emelendő épület emeletén, melynek tervét több ízben már részletesen megvitattuk, elhelyezhetők volnának a hivatalok, míg földszintje megfelelő módon bérlet útján értékesíthető lenne.

De még egy körülmény is igen hatalmasan argumentál az új épület

szivére vette volna ezt a sujtó ítéletet, mert van neki magához való esze és tudja, hogy a kéz, mely a beretvát vezet, többnyire gyenge a kard kezelésében. De ha már a párbajkodex szabja meg társadalmi életünk formáit, ne keressük ki paragrafusai közül épen azokat, melyek egyoldalúságánál fogva igazságtalanok.

Van annak a kodexnek egy másik pontja is, mely azt mondja, hogy a sértett félnek okvetlenül joga van az elégtételhez. Pedig szó sem fér hozzá, hogy a borbélyt nagyon megsértette az, ki feleségét el akarta csábitani. S a becületbírósg semmi esetre sem volt feljogosítva arra, hogy ebből az alkalmából kifolyólag kimondja rá a párbajképtelenséget.

De mégsem ebben rejlik a helyzet ferdesége, hanem abban a körülményben, hogy a borbély felesége szatiszfakció nélkül maradt. Mikor a férje bothoz nyult, csak a saját ügyét intézte el, az asszony ügye elintézetlen maradt. Igaz, hogy az ő hűségében nem fog senki sem kételkedni, de tegyük fel, hogy a férje nem nyul ebben az esetben is ultima rációhoz, ugy állna a dolog, hogy a társadalom mosolyogna az egész eseten és neki azért a kinos incidensért nem jutott volna semmi kárpótlása.

Ebben a mosolyban rejlik a mi legnagyobb büntünk a női becülettel szemben. Nem vesszük komolyan, ha csak közvetlenül nem érint a dolog bennünket. Van erre egy krónikás adománk is, mely jól jellemzi a szituációt. Történt a hetvenes években, hogy egy nagyvilági gavallér hasonló módon ostromolt egy szép asszonyt és nyakleveset kapott.

Nem hisszük, hogy a borbély túlságosan

És én szegény, kis hervadó virág.
 Látnál, megessne szíved sorsomon . . .
 Nincs óra, hogy ne gondolnék terád,
 S forró könyektől nedves váncosom.

Sok lázas, átvirrasztott éjjelen
 Hányszor nem kértem már az ég urát,
 Hogy adjon vissza téged énnekem,
 Hiszen ő néki nincs szüksége rád.

A lélek, melynek szárnya összetört,
 A fájó szív, a mely vérzik, sajog,
 Nem tudja igazán dicsérni őt:
 De én, érzem, hogy érted meghalok.

Radnóthy Jolán.

Kard és beretva.

Hol volt, hol nem volt, egyszer egy beretva, becületesen és minden feltűnés nélkül szerezte meg gazdájának a mindennapi kenyerét. Olyan derék, becületes cehbeli ember volt ez a gazda, hogy még a modern hivalkodást is kerülte és nem nevezte magát fodrásznak, hanem csak borbélynak. De, mint borbély, azután tökéletes volt, akár csak Figaró, kit színműben és operában megénekeltek. Abban is egyetértett szevillai kollégájával, hogy jó izlese volt: szép és talpig becületesen asszonyt hozott a házhöz. Boldogan éltek volna együtt és szó sem lett volna róluk a napi események krónikájában, ha nem akad egy Almaviva, ki roppantul szeret vadászni a tilosban. Mivel pedig a modern Almavivák korántsem olyan nagy urak, mint a Beaumarchais hőse, megessett, hogy a mi Figarónk egy napon nyílt utcán megbotozta

TÁRCSA.

Kolostorban.

Irod: rád nézve, meghalt a világ,
 Szíved sötétjén csillag sem ragyog;
 Hát én, szegény, kis hóféhér virág,
 — A mint becéztél, — semmi sem vagyok?

Hába hordod azt a szőröcskét,
 Hába térdelsz az oltár kövén:
 Az Ur trónjához el nem ér imád,
 Szerelmed, vágyad ide vonz körém.

A bús kolostor folyosóiban
 Ha jársz, fejed felvetni nem mered,
 Az árny, mely melletted elsuhan,
 Képmása annak, kit szíved szerel.

Ágyad felett, szobád fehér falán
 A glóriás szűz Mária tekint;
 De ha rá nézel, — oh csodás talány —
 Sáppadt arcom ragyog rád megint.

Barátok ajkán csöndes éjjelen,
 Fel-fel csendül a méla rekviem;
 Lelked megrezzen és önkénytelen
 Feljajdulsz sirva: Oh szegény szívem!

Lélek harangot hallasz kongani
 S toronyban az éjféli óra üt;
 Lázban vergődsz, — s nem tudsz lemondani,
 Szerelmes szíved üdöz mindenütt.

Elváltunk akkor . . . Büszke homlokod
 Nehéz mártírkoszoru vérzi meg.
 De azt híved, hogy könnyen megszokod,
 S mindegyre jobban érzed, mily rideg!

emelése mellett. Es pedig, látjuk azt, hogy Léva városának az Oroszlán szálló nagyterménél egyéb olyan helyisége, hol bálók, közgyűlések, egyéb társas összejövetelek tartathatnának, nincsen. Ez a terem, de magának a szállónak többi helyisége is olyan, a mely nem a mai modern világba való. Mint tudjuk, egyelőre kilátásunk sincsen, hogy ez másképp legyen. A szálló tulajdonosa, legalább tudomásunk szerint, egyelőre nem hajlandó azt a mai kornak megfelelő színvonalra helyezni. Az új városháza könnyű szerrel lenne akként építhető, hogy abban olyan terem létesíttessék, mely ezeket az igényeket is igen szépen kielégíthetné s az épület egyik szárnyával kapcsolatosan modern szállónak volna berendezhető s a fennebb említett társas összejövetelek alkalmával nagy előnnyel értékesíthető.

Nem különben igen célszerűen volna benne elhelyezhető a kaszinó, mely megszabadulva a lidércnyomástól, a házától, benne új életet kezdhetne. A kaszinó, mint tudjuk, akkor lépett a visszafejlődés lejtőjére, mikor a házvételre adta fejét s adósságba verte magát. Adós embernek a kedélye sem olyan, mint másnak, látjuk, ezt ennek beléléten is. Ez a ház, mely nem is célszerű, bénítja meg annak működését. Ezt a házat a kaszinó értékesítse s kössön a városháza építése esetére — hosszabb bérleti szerződést a várossal s esetleg saját tőkét a városnak építésre adva, biztosítson magának megfelelő és kellemes otthont a városháza épületében, a melyet akkor a kaszinó igényeire való tekintettel is lehetne építeni.

Ezek a kérdések, melyeket most felvetettünk, olyak, a melyek megvalósítása már hosszú idő óta mindnyájunk óhaja. Bár hogy keressünk is alóluk kibuvót, előbb-utóbb odajutunk, hogy előlük ki nem térhetünk. Minden javítás, toldás és földás, csak pénz és időt rabol tőlünk, a melyek semmi hasznat nem fognak hozni, mert a beléjük fektetett értéket a legutolsó fillérig az ablakon kidobott pénznek tekinthetjük. Ha már befogunk valamibe, végezzünk alapos munkát, a mely ha többbe kerül is, de aránylag mégis olcsóbb leend, mert a közszükségletet beláthatatlan időkre elégíti ki.

Lakóházaink szárazzá tétele.

(Folytatás.)

Egyik, nem eléggé kártható eljárás az, midőn az építkező háziur a tavasszal,

vagy nyáron sietve fölépített házat a nyár vagy ős folyamán kívül-belül bevakoltatja, lepallóztatja s tétre már ki is adja bérbe.

A tavasszal vagy nyáron fölépített ház csak úgy lesz száraz és egészséges lakóhely, ha a belső részét kivakolatlanul és kipallóztatlanul hagyjuk az első télen, s csak a jövő tavasszal vakoltatjuk be és pallóztatjuk le és nyáron át kiszáradván, ősszel alkalmas lakóhelyülé válik. Csakhogy sok olyan kapzsi háziur van ám, aki már első évben szeretné a házbérből befolyó jövedelmet zsebre rakni, s így azt sietve fölépíti és bérbe adja, és sokszor a második pallózással, a lakás üresen állásával és lakóházának rossz hírével busásan megfizeti kapzsiságát és magán látja bizonyolni a példabeszédet hogy „a fősvény és kapzsi kétszer költ.“

Budapesten közegészségi szempontból szabályrendeletek gondoskodnak arról, hogy a tavasszal épített lakásba, — szakértői szemle után — csak a jövő év elején szabad lakót fogadni; nem tudom Léván van-e ilyen szabályrendelet, de ha nincs, bizony nem ártana ilyet életbe léptetni, s az esetben az adómentességi éveknek is csak az első lakó beköltözésével kellene kezdődniök s így a háziurak sem lennének megrövidítve és saját érdekük volna a lakás kiszáritása. — Régi példabeszéd különben, hogy a háziur új lakását első évben az ellenségének, második évben a barátjának adja ki és csak a harmadik évben használja föl saját számára.

Az alapba nem volna szabad homokkővet alkalmazni, mivel az likacsos levén esős időjárás alkalmával telezívja magát vízzel, s nehezen kiszáradó és folyton megújuló nedves foltokat idéz elő a falakon. Az ilyen köböl készült alapot, midőn az már a földtől egy lábnyira emelkedik legjobban a föltöltés részétől cementvakolattal elkülöníteni, vagy egy lábnyi magasságban a falakba aszfalt lemezeket végigrakni s azokon keresztül a nedvesség föl nem hatol.

A padló alá kerülő földet nem szabad az épülő házba azonnal behordatni, hanem időt kell hagyni annak kiszáradására, és alóira tegyünk vastag szemű kavicsot, reá vagy száraz faltörmeleket, jól kiszáritott homokot, vagy ami legjobban, szerezzünk közszenalakat s ezzel hordassuk meg a lakó szobák talaját; ez nem vízzívó, egészséges, mivel belőle minden szerves anyag ki van égvé.

Használjunk párnafának teljesen kiszáradt fát, s ha esetleg még sem bizunk abban, kenessük be kátránnyal, karbolineummal, vagy hamuzsírrel, mikor ezeket az anyagokat jól beitta és kiszáradt, akkor rakassuk le, s akkor biztosak lehetünk benne, hogy abban a fagomba nem fog kiütni.

Kerüljük a folytonos és sok vízzel eszközölt surolást, mivel ez sok vizet ereszt a deszka alá, azt örökösen nedvesen tartja, és a tudvalevő, hogy a nedvesség minden gombának a keletkezéséhez és terjedéséhez az első kellék, mivel abban igen vigan tenyészik. Ne a víz, vagy a lúg tisztítsa a pallót, hanem a kefe, vagy a suroló csutak, s csak annyi viz használtsék föl, amennyi a palló föltörüléséhez okvetlenül megkívántatik, és a helyes surolás véghezvitelénél a háziasszonyok legyenek ovatosak.

Olyan épületeknél, melyek már régebben épültek és elnedvesednek, szintén segít az alagcsövezés, ha a már említett módon lerakjuk az alagcsöveken át valahová elvezetjük.

Az ilyen alagcsövezés nyáron hajtassék végre, s az alagcső lerakására szolgáló árkok pár hétig nyitva tartassanak, hogy a szellőztetés által is elveszítsék nedvességüknek egy részét. Az ilyeneknél a cementezés nem er semmit, mivel a víz a cement alatt bátran halad és kiüt más helyen.

Hogy valamely épület alagcsövezéséhez mennyi alagcső szükséges az könnyen kiszámítható, csak az alagcsőárkok hosszát kell megmérni, mivel tudják, hogy az alagcsövek rendszer hossza 30 cm. s így a vonalak összes hosszát 30 cal kell elosztani; a csövek ára százanként, vagy ezrenként számíttatik, ezer darab 3 cm. átmérőjű cső ára 8—12 frt között szokott változni.

Most térjünk át arra, mit kell csinálni az olyan lakással, amelynek padlója alatt fagomba tenyészik, hogy azt a gombásodástól megmentsük és iakhatóvá tegyük. A fagomba puha, rendkívül lágy tapintatu, majdnem pókhálószzerű szövedékhez hasonló, a farszeket szokta megtámadni, de átterjed a kő és téglára is és annak minden repedésébe behatol. Gomba csiramagvakból keletkezik és a padló alá kétféleképen kerülhet, vagy a párnafák és ajtófélfák faanyagával kerül a padló alá olyképen, hogy eme faanyagok a gomba csiramagvait már magukba szedték s a padlóföldjének nedvességetől megtagadva gyorsan terjedésnek indulnak. Kerülhet a padló alá a gombának a csiramagva a föltöltésre használt földdel, ha az olyan helyről lett beszerezve, melyben korhadó faanyagok fordulnak elő, de mindkét esetben csak akkor fognak rohamosan terjedni, ha a padló talaja nedves, mivel a száraz talaj a gombák terjedésének nem kedvez, sőt azok abban elvesztik életképességüket. Ezek miatt a föltöltésre használt földet alaposan meg kell vizsgálni és kiszáritani, vagy olyan anyagot kell a föltöltésre használni, amelyben földrészek nem foglaltatnak; ugyanezen célból meg kell vizsgálni a főhasznált, de faanyagot és csakis

teljesen kiszáradt, ép, egészséges, párnafát, deszkát és ajtó ragasztót szabad használni, s a régi vagy romlott anyag kerülendő.

A gomba kiirtására legalkalmasabb időpont a nyár, s ekkor fölszedjük a pallót, párnafát, kiemeljük esetleg az ajtó beléseit és ajtófélfát, küszöböt, ha azokban is találunk gombát. A megtámadott farszek megtisztítására és újra való lerakása a leghaszontalanabb dolog, mivel a gombaképződés rövid idő múlva újra megindul bennök, s ezért a megtámadott farszeket legjobb eltávolítani és feltölteni, a helyiségből a földet legalább 1/2 méternyire kiszedni s a talajt hagyni kell kiszikkadni, s e közben a falakon tapasztalható gombásodást éles eszközzel le kell faragni, esetleg a fal egy részét is kiszedni.

A gomba megölésére legalkalmasabb szer az 1/10%-os corrosio oldat, vagy 1 gr. corrosionak 1 liter vízben való oldata; de mivel ez az anyag mérges, csakis orvosi rendeletre adatik ki, és nagyon ovatosan kell vele bánni, mivel a szembe vagy gyomorba jutva mérgező hatása, s ezért arra is kell ügyelni, hogy a vele bemeszelt falból a tyúk vagy ruca ne csipkedjen, vagy a sertés hozzá ne férjen.

A föld kiszedése után pár hétig kiszárogatott fálnak azt a részletét, mely a padlózatig ér, vagyis amely rész a padló alatt volt, továbbá azt a részt ahol az ajtóragasztó alatt a falban a gomba elterjedt ezen folyadékkal kell meszelő segélyével bemeszelni, valamint a párnafákat is, és két napi száradás után nyers hamuzsír odatáival kell ugyanezen részeket újból bekenni, ez ugyanis a corrosio oldatot semlegesíti és így az egészségre ártalmatlanná teszi.

Ez után pár napig még száradni hagyjuk a helyiséget és egészséges helyről hozott mogyorónyi, diónyi nagyságu száraz folyamkavicssal hordatjuk meg a helyiséget fél magasságáig s e fölé vagy tiszta fal, vagy cseréptörmelék, vagy a közszen égetése folytán visszamaradt közszen salakot kell hordani és lebunkózni. Ez a közszenalak a legtöbb vasuti állomáson ingyen kapható, de ahol nagy reá a kereslet — mint Léván is — ott az üzletvezetőséghez kell érte folyamodni és köbméterenként 20—30 kr-ával árusíttatik kellő mennyiségben.

Ebbe a szénalakba rakjuk aztán le a bekátrányozott, vagy carbolineummal, avagy hamuzsírrel bekent párnafákat és aztán a közszen kitöltve lepallóztatjuk a helyiséget.

Ha a falban olyan helyeket találunk, ahol az foltonként megnedvesedik, az azt jelenti, hogy azon a helyen vízzívó homokkő vagy rosszul kiégetett nedves téglá van beépítve, s az ilyen helyen száraz időben ki

pott tőle. Mivel a szép asszony férje nem volt borbély, tehát a kodex értelmében párbejékes, a pórul járt gavallér provokálta a férjet. Ez pedig, kiindulva abból a józan felfogásból, hogy a gavallér csupán azt kapta, amire rászolgált, becsületbírásgot hívott össze, amelynek feje az ország első gavallérja, báró Wenckheim Béla volt. Mikor együtt volt a bíróság, báró Wenckheim Béla így szólt: — Bíró ebben az esetben csak az lehet, ki maga nem járt még hasonlóképpen. Ami engem illet, nem érzem magamban a hivatást.

Szólt, vette a felöltőjét és kiment. A többi becsületbíró összenézett, mosolygott és követte a példaadást.

Pompás egy adoma, nagyon találó és a benne rejlő felfogás mindennél jobban jellemzi társadalmi felfogásunkat a női becsületről. Akit ilyen alkalommal arcul ütnek, nincs megsértve becsületében. A szándékát nem kifogásolja senki, mivel hogy az asszonyi becsület szabad préda, az birja, aki marja.

De hát ha akadna egyszer ami társadalmunkban egy Julius Caesar, ki mikor feleségét meggyanúsították, haza küldte szülőihez, mondván: Caesar felesége olyan legyen, hogy még a gyanu sem férhet közelébe. Könnyű volt neki, mert a régi római felfogás sokkal több biztosítékkal vette körül az asszonyi becsületet, mint a mai, nagyon modern, de éppen olyan felületes. Ha a borbély, ki — igaz, hogy nem Julius Caesar, de azért mégis érző lény — követi a De bello Gallico szerzőjének példaadását és elcsapja magától asszonyát, nincs rá eset, hogy a társadalom kigyót-békát ne kiáltson az asszonyra és el ne ítélje, holott egyéb bűne sem volt, mint hogy szép.

A baj tehát az, hogy sem az igazi törvény, melyet a képviselőházban alkotnak, sem pedig a törvényesség fattyuhajtása; a

párbejékes, sem pedig a summa lex; a társadalmi felfogás, nem védelmezi meg eléggé az asszony becsületét. Nem csoda tehát, ha a hármastörvényben nem bizva, az elkeseredett férjek az ultima rációhoz nyulnak és botrányt provokálnak. Hanem mondjanak bármit azok, kik a kard mellett kardoskodnak, ezuttal mégis a beretva volt a felsőbb-ségben. Az igaz, hogy akad egy goromba szövetségese: a bot, — de már az Aeneis költője is azt mondja: Electere si nequeo superos, Acherunta movebo. Ami a jelen esetre alkalmazva, körülbelül így travesztálható: Ha elzárják előttem a kardot, botot ragadok. Műfordításnak elég rossz, de borbélyoktól elég, ha ennyire megérti a latin poétát.

Igric.

A nőgyelet estélye.

1900. január hó 20.

A farsangi krónikás dolga pompásan megy az idén. A farsangi naptár megtömött rovata, mindig egy-egy újabb sorral bővül, mindannak dacára, hogy tudós urak még egyre vitatkoznak a föltött, vajjon most, avagy a jövő évben kezdődik-e az új század?

Ez a vitatkozás persze édes-keveset érinti a farsangi krónikást, aki frakkban, kiakkkban, lakkban szives örömmel virrasztja át az éjszakákat, hogy pátronusát, Karneval herceget diadalutján átkísérje.

Ezek az átvirrasztott éjszakák annyi édes álommal és ábránddal telítik meg a farsangi krónikás szívét, hogy dusan elérhet azokkal az esztendő többi napjain keresztül.

A bálterem csillárainak valami sajátságos bűvös erejük van. Fényük ha kigyul, eloszlatja a mindeonapi élet szürke gondját, elfeledtetni velünk a külvilágot, csak azt tudjuk, csak azt érezzük, hogy forróbb he-

vülésre gyúl vérünk, gyorsabban dobban szívünk, s valami láthatatlan hatalom visz, ragad magával bennünket, a csapongó jókedv aranyos városába, a hol pedig az utcák nincsenek bánatkövel kirakva.

Ott virágok mosolyognak felénk, üdén, kedvesen, — mig künn dermesztő fagy lepi meg a világot s havat szítal a szél.

Mindeme sorok csak amolyan beharangozó a nőgyelet tegnapi estélyéhez. Az egylet estélyeinek történetében feljegyezve sürün fordulnak elő a következő szavak: „fény“, „elegancia“, „nagy erkölcsi és anyagi siker“. A könyvet, melyből e szavakat olvassuk, már régóta adták kötes alá. Az idő gyors forgásában azóta már sok minden kikopott, de ennek a könyvnek a tartalma nem. Ha a nőgyelet által rendezett bálókról számolunk be, okvetlen előtérbe lépnek e jelzők, melyeket tudósításainkba mindenkör örömmel szövünk be, — mert igazat mondunk velök.

A nőgyelet tegnapi estélye illetőleg hangversenyének kezdetét 8 órára tűzte ki a rendezőség, de azért a kocsik robagása már fél nyolckor kezdetét vette. Gyors egymásutánban gürdültek a kocsik a fogadó bejárata alá, hol a rendezőség sorfala fogadta az érkezőket.

Pont 8 órakor kezdetét vette a hangverseny, melynek első pontjául Löewe C., „a száműzött“ balladája volt, melyet Táky Gyula ur, Belcsák László ur zongora-kísérete mellett adott elő. A terjedelmes hangu művész, szépen előadott daláért, megérdemelt elismerésben részesült, a kísérelő Belcsák László ur pedig ismét fényes tanujelét adta ismert művészi játékának, azzal hogy a megbetegedett Kersch ur helyett az énekrészek kísérését magára vállalta s ugyszólván gyakor-

lás nélkül (lapról) kísérte azokat. Majd Bartók Mimike urbölyg az „Asszony szeretnék lenni“ című monológ szellemes ötleteivel, ügyes előadásával nagy tetszést aratott. Egyik kiemelkedő pontja volt az estélynek a Táky Gyula ur által énekelt s Belcsák László ur által kísért Konti, „Szultán belépő dala“, melynek sikeres előadása szünni nem akaró tapsokra ragadta a közönséget. Solty Gusztávné urnő megbetegedett s így nem léphetett fel. Hogy a műsor még s teljes legyen, a rendezőség felkérte a Táky párt néhány dal eléneklésére, mit ezek szives örömmel tettek meg, s oly művészi esen énekeltek, hogy a hallgató közönséget egészen meghódították. De végre is, mint mindennek, úgy ennek is vége lett, s kezdtek a székeket kihordani a teremből.

Szebbnél-szebb toillettekben gyönyörködhetett a szem s szinte egy mosolygó tündérvilágba képzelte magát az ember, szifán a bálterem levegőjét, melyben pajkos amorettek játszottak bujdosit egymással.

Hogy felhangzott a zene, meghuzták magukat ezek a pajkos amorettek, egyik a csillár mögött, a másik az ablakmélyedésben, szóval mindenhova került közülük, hogy figyeljék a tánczot, a mely lengyelkével kezdődött.

Azután sorra-rendre jöttek a különféle táncnemek, kifogyhatatlan ujrázásban, úgy hogy a szünóra közel 1 órakor vette kezdetét.

Szünóra alatt megszólaltatta Sándor az ő ékesen szóló hegedűjét s gyönyörködhetett a közönség a „Sulamith“ legszebb zenei részeiben.

A szünórán azonban nem lehetett sokáig huzni, nem sok idő volt, keleten már nagyon kezdett oszlani a szürkület. A fiatalság újból

kell a falat bontani, a hibás követ, vagy téglákat el kell távolítani, a támadt nyilait kátrányos vagy cementes habarccsal ki kell vakolni és belé jó minőségű kemény követ, vagy jól kiégetett téglát kell befalazni esetleg cement vakolattal.

Hogy a rendes fűtés és szellőztetés a lakóházak kiszáradására kedvező befolyást gyakorol, ez nagyon természetes s azért a szellőztetésről még télen is gondoskodni kell; vigyázzunk továbbá, hogy a csepegés alól a víz legalább nyílt árkokkal elvezetessék, s hogy az épülethez közel ne juthasson, nagyon jó ha az ereszt vízvezető csatornákkal látjuk el és jó szélessé hagyjuk az ereszt, hogy a csepegésnél fölfreccsenő víz ne a ház falát nedvesítse.

A szobák padlóinak különféle olajos festékekkel és viaszszal való beeresztése azért igen célszerű, mivel így a szobák padlójainak surlása elmarad és így a gyakori átnevedesedésnek nem lesz a padló kitéve, és ugyanezért alkalmas mód a parkettezés is.

Udvarok, kertek, terek, lovardák, kifutók a felesleges nedvességtől alagsövezés által szintén igen könnyen megszabadíthatók.

B. Z.

Különfélék.

A nőgyelet hangversenye, mely az idei farsang egyik legsikeresebb táncestetíei közé sorakozik, rendkívül látogatott volt. Erkölcsei és anyagi sikerei egyaránt dicsérik úgy a rendezőség buzgalmát, mint a nagyközönségnek az árvaház iránt mindenkor tanúsított meleg érdeklődését. Az estélyről bővebb értesülést nyer közönségünk tárczarovatunkban.

Petőfi-ünnep. Az állami tanítóképző kebelében fennálló ifjúsági önképzőkör f. évi február hó 10-én d. 3 órákor Petőfi-ünnepet tart, ezt követően ugyanazon nap este az Oroszán fogadóban táncestetélyt rendez. Az esemély év nyarán — a költő hősi halálának 50-ik évfordulója alkalmából — a magyar ifjúság nem áldozhatott nagy eszménye emlékének, mivel iskolai szünetre esett az alkalom; a lévai tanító-növendékek most akarják lelkes kegyelmeiket kifejezni. Felhívjuk a tanúgy barátaink szíves figyelmét a szépnek ígérkező ünnepélyre, valamint a sikerülmi szokott hézagpótló táncmulatságra.

A tél. Már azt hittük, hogy csendes tavaszi időjárásban huzhatjuk ki a telet, de e hitünkben, mint a körülmények mutatják, csalódnunk kellett. Csaldódnunk, még pedig örömlőnkre. A világ ismét fehér s hull, hull a hónap könnyű pelyhe, hogy betakarjon mindent. Néhány év óta megszoktuk már, hogy rátaikban köszöntőn ránk a tél. Ket, három napig igazi kemény időt zudít a nyakunkra s ebben az éles levegőben szinte mas

táncra perdült, s kezdetét vette a fűz értánc, a melynek sikerült és tapintatos vezetése, a rendezőség ügyességét dicséri. Ezután a kórtáncok kerültek újra sorra s jarta a tűzvérti fiatalaság, míg csak fényes arculatával benem mosolygott a táncterem ablakain a — hajnal.

Tudósításunk ezzel még nem teljes, hogy az legyen, közöljük a jelenvolt asszonyok és leányok névsorát. Ime: Asszonyok: Bartha Józsefné, Barkócy Barnabásné, özv. Balbach Andrásné, Belcsák Lászlóné, özv. Boleman Józsefné, özv. Boleman Edéné, Braun Gyuláné, Bódogh Lajosné, Blum Róza és leánya, Faragó Samuné, Fenyvessy Károlyné, Fischer Miksáné Fischer Natálné, özv. Fejes Elekné, Holló Sándorné, Honecz Józsefné, Hetzer Adolfné (Bars-Endréd), özv. Henyey Elekné, Huberth Vilmosné, Kerndl Jánosné (Zseliz), Kabina Ervinné, Lakner Aladárné (N.-Salló), Levatic Gusztávné, Liphay Adrásné, Lévy Józsefné (Fajkúrt), Lindtner Ferenczné (Ó-Bars), Levatic Lászlóné (Nagy-Kálna), Medveczky Sándorné, Majláth Istvánné (Kis-Kereskény), dr. Novotny Imréné, Ordódy Endréné, dr. Prizner Gyuláné, dr. Szabó Gyuláné, Szauer Mórné, Schnirer Rezsóné, (Ohaj) Schubert Pálné, Stehlik Istvánné, özv. Szilassy Caesárné, Szilassy Sándorné, Svarba Józsefné, Szombathelyi Antalné (Koltha), Taky Gyuláné (Esztergom) Toóth Zsigáné. — Leányok: Bartók Mimike, Belcsák Tóni és Miczi, Boleman Ilonka, Boleman Janka, Brach Margit, Holló Anikó, Honecz Jolán, Levatic Aranka, Lévy Miczike (Fajkúrt) Liphay Margit, Lindtner Miczi (Ó-Bars), Majláth Biri (Kis-Kereskény), Preiszik Emma, Szakmáry Margit, Schnirer Kamilla (Ohaj), Stehlik Mariska, Wurm Katicza (Koltha).

Sch-m E-e.

az ember hangulata, érzelmvilága. Felfrissül ilyenkor minden. Jól esik látni a szemnek a hidegtől kipirult arcokat, az utcán gyors léptekkel menő embereket, kik igyekeznek, hogy mielőbb a melegengető kályha közelébe jussanak. De hát ez az állapot nem igen sokáig tart. Az időjárás megubalyodik s egyszer csak eltűnik a hóból készült szemfödél s a föld ismét ruhátlan, csupasz marad. Nyirkos köd járja, mely betegségeket hord magában, aczélós, friss tél helyett, unott őszszel kedveskedve az emberiségnek. Így volt ez az idén is. Jó egypár hete, hogy amugy magyaron ránk köszöntött a tél. Megkezdődött a korcsolyázás, szánkázás, szóval mindennemű téli mulatság. De ez alig tartott pár napig. Kimulását el is sirattuk, még pedig keservesen. Most aztán ismét kedvünket találhatjuk egy kis igazi télen; ez ugyan lazyhább valamivel, mint tisztelt elődje, de lehet, hogy majd mégis annak nyomdokaiba lép. Fehér az egész világ, ezüst pikkelyesek a fák tar gallyai.

Gazdasági előadás. A bars megyei gazdasági egyesület, mint egy ízben jeleztük, gazdasági előadást tart a vidéki községekben a földművelő gazdák részére, különösen nagy súlyt helyezvén a modern gazdálkodás alapelveire. Ezen előadásokat intelligens, szakértő gazdaságok tartják s már is sok szép eredményt produkáltak. Így e hó 14-én Ó-Baron Czambel József lévai uradalmi intéző a bars megyei gazdasági egyesület megbízásából a r. k. iskola tantermében nagyszámú hallgatóság előtt előadást tartott, melynek tárgyát a talajművelés és a gazdasági növénytermelés képezte. A zsufozásig megtelt iskolában a gazdaközönség a legnagyobb érdeklődéssel hallgatta végig az érdekes előadást s abbéli óhajának adott kifejezést, hogy vajha az ily érdekes és a gazdaközönségre tanulságos szakelőadások minél gyakrabban ismétlődjenek; mi bizony népünk művelődése érdekében kívánatos is volna, legalább a nép nem a korcsmákban keresné szórakozását.

Vívó-akadémia. E czímen mult számunkban megemlékeztünk Ba y Alajos, vívó tanár által rendezendő vívó-estélyről, melyet f. hó 28-ára jeleztünk. A kézhez vett meghívók azonban, e hó 27-ére teszik e minden tekintetben érdekesnek ígérkező estét.

Hivatal átvétel. Tuma Pál, a lévai posta- és távirahivatalnak főnöke, ki ez előtt a nagy-tapolcsányi postahivatal vezetője volt, e hó 15-én foglalta el új állását, s vette át a hivatal vezetését Ró x e r János főnök-helyettesétől. A hivatal megelőzőleg a postagazgatóság kiküldöttje rovanosolta s mindent a legnagyobb rendben talált.

A lévai kath. olvasó kör B á t h y László preposi-plébános elnöklété alatt január 14-én tartotta rendes évi közgyűlését, melyen az évi költségvetés megállapítása s az igazgatói jelentés elfogadása után, következőleg ejtették meg a választmányi tagok megválasztását: Bíró Antal, Borcsányi Győző, Tokody Imre, Ruzsicska Károly, Frásch Sándor, Kónya József, Hengertner Lajos, Horváth Imre, Bucsek Lajos, Bém Antal, Balla Péter, Presztolánszki Béla.

Áthelyezés. Z á d o r i Mihály csendőrmester, a nagy-sallai őrs parancsnoka Zólyomba helyeztetett át.

A kath. kör táncestetélye iránt, mely február hó 4-én dal-, felolvasás és szavalással egybekötve fog megtartatni, mind nagyobb érdeklődés nyilvánul, a mit a kör bizonyára meg is érdemel, mert oly válogatott műsorral lép a közönség elé, a mely igazán élvezetet fog szerezni minden vendégnek. A műsor a következő: 1. „Hej! legszebb a magyar róta“. Richter F.-től. Zenekíséret mellett éneklő: a műkedvelők natos köre. 2. Felolvasás. Tartja: Sipos Antal ur. 3. „A halászkör“. Duett C. M. Gabussitól. Harmonium-kíséret mellett éneklők: Farkas Orbán és Jaross Ferenc urak. 4. „Azóta kisasszony“. Kiss Józseftől. Szavalja: Oszuska Anna kisasszony. 5. „Népdalok“. Tenor solo. Zenekíséret mellett éneklő: Kucsera József ur. 6. „Farsangi dal“. Machanektől. Előadja: a műkedvelők dalos köre. Belépőj: személyjegy 1 kor. 60 fillér, családjegy 3 korona. Jegyek előre válthatók: Nyitrai és Társa könyvkereskedésében. Az estély félnyolc órákor kezdődik.

Áthelyezés. Mály Pál m. kir. honvédszázados, a 14. honvédszázadhoz Léváról a pozsonyi 13. honvédszázadhoz helyeztetett át.

A lévai sport egyesület ma egy hete a kaszinóban tartotta rendes évi közgyűlését, melyen a tagok aránylag nem nagy számmal jelentek meg. A mult évi zárszámadásokat a számvizsgáló bizottság jelentése nyomán elfogadták s a pénztárnoknak a feimentvényt megadták. Majd megállapították a jövő évi költségvetést; a lekötött pénztárnok, Faragó Samu helyébe Farkas Orbánt választották meg pénztárnokká, s megújították a régi választmányt, a melynek mult évi névsorában változás nem történt.

Közgyűlés. A lévai iparos olvasó kör ma, vasnap délután 2 órákor tartja meg évi rendes közgyűlését, melynek tárgyát fogja képezni az évi költségvetés megállapítása, a számvizsgáló bizottság és a választmány tagjainak megválasztása. A kör tagjait ez uton is kéri az elnökség, hogy minél számosabban jelenjenek meg a gyűlésen.

Világosságot kérünk! Már szám talanszor emlekeztünk meg e rovat hasábjai

között utcáinknak minden kritikán alóli ki-világításáról, de ugylátszik szavunk mindenkor a pusztában hangzott el, mert semmiféle intézkedések nem tétettek arra nézve, hogy ezen a tovább már nem tűrhető mizerián segítve legyen. Ha a város azt az összeget, a melyet a bizottság évenként az utcák ki-világítására megszavaz, célirányosan felhasználná, ugy segítve lenne ezen az ázsiai állapoton, de nem így történik. 1898-ban nem kevesebb mint 240 korona lett e cimen megtakarítva, a lévai adózó közönség nem kis bosszankodására, a mennyiben az utcák ki-világításának reformja, még mindig késik az — éjjeli homályban. Szép a takarékoság mélyen tisztelt városi bizottság, de csak ott hol az helyén van. De az utcáknak esténként való ki-világítása már közbiztonsági szempontból is felette kívánatos és a város kötelessége. Ha az üzletekből nem szűrődne át egy kis világosság, vagy holdtölte nem lenne, ugy bátran a legsötétebb Afrikában képzelhetnők magunkat. Azzal ugyan verjük a mellünket, hogy aszfaltos járdáink és keramitos kocsutjaink vannak, de a ki-világításról halgatunk. Hogyan egyeztetethő össze az aszfaltos járdákkal ez a botrányos ki-világítás, ez a pokoli sötétség?! Ott van, a Petőfi-utca, a közönség esti korzója, a melyet pusztán egy lámpa (inkább mécses. A szedő gyerek) világít. Igen furcsa intézkedésnek tartjuk a város részéről, hogy azt a pár lámpát, a mely hivatva van a várost világítani, már sokszor délután fél 4 órákor meggyújtják és talán azért mivel a lámpagyújtogatóknak is idejében aludniuk kell menni, vagy nem tudni milyen egyéb magasabb parancs folytán már este 9 órákor eloltják. Nem kell takarékosnak lenni a világítás tekintetében, az engedélyezett összeget tessék csak felhasználni, mert a mostani világítás csak olyan, mint a dobóberkelejai, vagy egyéb mas falubelié. Léva haladni akar a korrall, — kérünk több világosságot!

Felfüggesztett előjáróság. Ipoly-ság nagyközönség előjáróságának hivatali működését a belügyminiszter megbízatása folytán K a f k a László miniszteri osztálytanácsos e hó elsejétől vizsgálta meg; a hosszas vizsgálatnak, mint haljuk, az lett az eredménye, hogy a főszolgabíró közbejöttével, különösen a pénztárban talált nagy rendetlenség és hiány miatt, az egész előjáróságot felfüggesztette.

Esztergomi főegyházmege névtára 1900-ra most jelent meg. Az egyházmegye, melyhez Barsvármegye nagyrésze és Léva városa is tartozik, feje Vaszary Kolos, 76-ik érseke Esztergomnak és e 76 hercegprímás közül ő a 17-ik bibornok. Szuffraganeus püspökei: Zalka János dr. győri, Hidassy Kornél szombathelyi, Vályi János dr. eperjesi, Bende Imre nyitrai, Hornig Károly báró dr. veszprémi, Steiner Fülöp dr. székesfehérvári, Firczak Gyula munkácsi, Rimely Károly dr. besztercebányai, Hettyey Samuel pecsi, püspökök. Esztergomhoz tartozik e tekintetben Vác is. Az általános érseki helynök Boltizár József, a nagyszombati helynök Szilányi Ferencz praelátus. A budapesti helynökség üresedésben van. Az esztergomi káptalan tagjai: Sujánszky Antal, Boltizár József, Szilányi Ferencz, Peliet József, Rajner Lajos, Mally János, Csaky Károly gróf, Csernoch János, Graeffel János, Maszlaghy Ferencz, dr. Roszival István, Pór Antal, dr. Komlóssy Ferencz, Wenczell Antal, Walter Gyula dr., Bogisich Mihály, Schlick István, Vézinger Karoly, Széchenyi Miklós gróf, Kittenberger István; czimzetes kanonokok: Fabián János, Szecsnányi Vilmos, Farkas Mihály, Turcsányi Mátyás, Uimer György, Klinda Teofil. A pozsonyi társkáptalan tagjai: Horeczky Ferencz báró, Novák Pál, Santhó Károly, Varga Mihály, Winter Ágoston, Tichy Antal, Zandt Ödön, Ferenczy József, Hönig Vilmos, Schiffer Ferencz és Való Simon. A nagy szombati káptalan tagjai: Klempa Simon, Keller János, Krehnyák Lénárd, Cancia Emilia, Morva Miklós és Halmos Ignác. Az egyházmegye Nesztora Krizsák József nyug. úni plébános, ki 1811. február 26-án született. A plébániák száma 478, a hivek száma 1.194.092, az egyházmegye területén pedig összesen 1.621.708 lélek lakik. A lelkipásztorkodással 649 pap foglalkozik; világi és szerzetes papok, klerikusok és apácák száma 2841.

APRÓSÁGOK.

Rovatvezető: Z U H A N Y.

A szokás. Tanárné: Segits, segits, Arisztid; rosszul vagyok... haldoklok... — Tanár: Ugyan tanuld már meg, hogy haldokolni ikes ige, az első személy tehát: haldoklom.

Különös álom. Diák: Képzeld pajtás, milyen különös álom volt. Egy olyan emberről álmodtam, a kire én soha, de soha nem gondolok. — Kollega: Ne mondj; és ki volt az? — Diák: Hitelezim egyike.

Irodalom és művészet.

Anyosok Könyve. *Sirisaka* Andor, kinek nevét „A babonáról“ szóló népkönyve és a „Magyar Könyvadások Könyve“ cz. nagy munkája után már sokan ismerik, legközelebb új és gonoszított kiadásban adja ki az 1888-ban első kiadásban megjelent s rövid pár hónap alatt elkapkodott s azóta folyton ke-

resett: „*Anyosok Könyve*“ cz. humoros és szatirikus művet 12—14 ivnyi (192—224 oldal) terjedelemben, igen díszes kiállításban, kerek 5 ezer példányban. Tekintve a sok boldogtalan vő helyzetét, valószínű, hogy ezek anyósai megtréfálására és bosszantasára meg fogják rendelni ezt a munkát, melyre tiz év óta folyton érkeznek a megrendelések s melyben számos beszélykén és versen kívül sok-sok jó és rossz anyós-viccz lesz képekkel illusztrálva megörökítve. Egy fűzött példány ára két lármás korona, bekötött diszpeldány pedig négy korona, mely csekély összeg szerző-kiadó nevére *Boydása* (Baranya-m.) községbe (posta helyben) küldendő. Gyűjtők minden hatodik példányt ingyen kapják. A könyv 1900. április elején Pecsét fog megjelenni s onnét bérmentesen szétküldetni. E munkában *hirdetések* is lesznek mellékelve, melyre vonatkozólag szintén *Sirisaka* ad bővebb fölvilágosítást. Szerző e könyvét szívesen ajánljuk az irodalom e nemét pártolók figyelmébe. Czim: *Sirisaka Andor, Boydása*.

A „**Zenélő Magyarorszag**“ zongora és hegedű zenemű folyóirat most január elsei I. fűzetével VII. évfolyamát kezdi. A mindenütt kedvelt zenemű folyóirat 1900-dik I. fűzete a következő darabokat közli: I. Horváth „Juhász bojtár őrzi nyáját“. Magyar dalt. II. Brahms János „Magyar táncok“ 5-ik számát. III. Eilenberg Richard „A helyőrség jón.“ induló jellemdarabot. IV. Abt Ferenc „Oh ne távozz álomkép“ műdalt.

Minden száma hasonló gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarorszag“-nak. Évenként 24 fűzet, minden fűzet 10—10 oldal hangjegy tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű zenemű ujdonságokból összeállítva. 242 oldal tartalomért 8 korona, félévre 12 fűzet 120 oldal tartalomért 4 korona az előfizetés.

Előfizetheti az 1900. évi VII. évfolyamra Nyitrai és Társa könyv- és zenemű kereskedésében Léván, honnan megismerésre mutatvány fűzetet bárkinek ingyen és bérmentve küldenek.

Közönség köréből.

Köszönet-nyilvánítás.

Hagyományos szokással felkerestük Léva város nemesszivű családait, hogy egyesületünk „Stefánia-árvaház“-ának éléskamráját megtöltsük élelmi szerrrel a szigorú tél hónapjaira. Egyesületünk nevében örömmel köszönjük meg a nemesen adakozóknak ki-fogyhatatlan jóságukat s a következőkben megkezdjük — e lap szíveségéből — azoknak nyilvános nyugtázását.

Léva, 1899. december hó.

Levatic Gusztávné, Toóth Zsigmondné,
lévai nőgyelet alelnöke, lévai nőgyelet gondnoka,
Faragó Samu,
lévai nőgyelet titkára.

Ordódy Endréné öngysága gyűjtése: Bars-Endréd község 3 zsák krumpli, 59 kgr. buza, 30 kgr. bab, készpénz 3 frt 75 kr. M.-Kis-Salló 50 kgr. bab, 100 kgr. buza, 3 zsák krumpli, 3 liter lencse, készpénz 4 frt 66 kr. Gr.-Ujfalu és Apáthi 3 1/2 zsák gabona, 44 zsák bab. N.-Szecsse 3 zsák krumpli, 35 kilo bab, 10 kilo borsó, készpénz 1 frt 50 kr. Dobóberkelejai 70 kilo bab, 70 kilo buza, készpénz 81 kr. Alsó-Várad pótlólag 35 kr., összesen 11 frt 7 kr.

Pénzben adakoztak: Mille Károly 20 kr., Vadkerti János 10 kr., Amstetter Antalné 50 kr., Agárdi Zsigáné 20 kr., Prajner Gyuláné 20 kr., Bucsekné 10 kr., Weiner 10 kr., Lutovszky Istvánné 10 kr., özv. Jelsicz Sándorné 5 kr., Major Károly 5 kr., N. N. 30 kr., Frommer Ignáczné 50 kr., dr. Klein Jakabné 50 kr., Fogler Lajosné 1 frt., Bay Ignác 20 kr. (Folyt. köv.)

Selyem-báli-ruha

6 frt 30 krtól feijebb — 14 méter! postabér és vámmentesen szállítva! Mintak postafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg selyem“ 45 krtól 14 frt 5 krig méterenként. **HENNEBERG G., selyemgyáros** (cs. és kir. udvari-szállító) **Zürichben.**

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.
Buza m.-mázsánként 13 kor. 30 fill. 13 kor. 40 fill. Kétszeres 11 kor. 30 fill. 11 kor. 40 fill. — Rózs 11 kor. 20 fill. 11 kor. 30 fill. — Arpa 12 kor. — fill. 12 kor. 80 fill. Zab 09 kor. 20 fill. 09 kor. 40 fill. — Kukoricza 09 kor. 30 fill. 10 kor. 40 fill. — Bab 11 kor. 11 kor. 60 fill. — Lencse 15 kor. — fill. 15 kor. 20 fill. — Köles 8 kor. — fill. 9 kor. — fill.

Nyilttér.

A hirlap olvasó közönség

szíves figyelmét felhívjuk azon körülményre, hogy mai naptól kezdve üzletünkben az *összes budapesti napilapok*, valamint *humorisztikus lapok* egyenkint is kaphatók.

Ezenkívül elfogadunk bármely *napilapra, folyóiratra, divatlapra* stb. előfizetéseket

Nyitrai és Társa

könyv- és papirkereskedésben Léván.

6102.1899.

Árverési hirdetmény.

Léva város közönsége, mint tulajdonos a képviselőtestület 5516.899. számú határozata folytán magánutú árverésen eladja a lévai Kákahegyben levő méhai Mészáros József-féle — az utóbbi évokban Huberth Vilmos ügyvéd által haszonbérben birt — 2684 □ ölnyi területű, jó köházsal és nagy pincével ellátott szőlő-birtokát, — az árverés Léva városház tanácstermében az **1900. évi január hó 22-én d. e. 10 órakor** fog megtartatni. — Kikiáltási ár 1500 — fit., bánatpénz ennek 10%-ja; az árverés eredménye a f. január hó 30-án tartandó közgyűlésnek lesz bejelentve.

Az árverési feltételek a polgármesteri hivatalban megtekinthetők.

Léván, 1899. december hó 31.

Bódogh Lajos,
polgármester,

6068.899.

Árverési hirdetmény.

Léva város közönsége mint tulajdonos a képviselőtestület 5725.899. számú határozata folytán magánutú árverésen eladhatja Léva városában a „gyepter“-en levő 3 házhelynek kihasított közterületet.

Az árverés **1900. évi január 22-ik napján d. e. 10 órakor** a városház tanácstermében fog megtartatni.

Kikiáltási árak: a Bém-utcai b) alatti 122 □ öl teleknél 500 frt., az a) alatti 136 □ öl kiterjedésű sarok teleknél 700 frt., és az Arok-utcai d) alatti 144 □ öl teleknél 600 frt., a bánatpénz azon összegek 10%-ja.

Az eladandó 3 telekrészlet kettejére, vagy együttesen az egészre is tehető ajánlat; az asphalt költség hátralevő része a vevőt fogja terhelni. — Az árverési feltételek a polgármesteri hivatalban megtekinthetők.

Az árverés eredménye felől az 1900. évi január 30-án tartandó közgyűlés fog intézkedni.

Léván, 1899. december hó 31.

Bódogh Lajos,
polgármester.

Specialitás, poloskák, bolhák és konyhaférgék ellen

Molyok, s a háziállatok elődjéi ellen

Zacherlin

Csak üvegekben a valódi

ha „ZACHERL“ név van rajta.

A leghatásosabb szer mindenféle férgek alapos kiirtására.

Raktár. Léván: Amstetter Imre
Cserei Gyula,
Engel József,
Frommer I.,
Kern Testvérek,
Medveczky Sándor
gyógyszerész,
Pollák Kálmán,
Wilhelm Béla,

Ipolyságon: Dombo Károly,
Trautwein Dániel
Ujbányán: Cservinka Mór és
Henrich Ede fodrász.
Verebélyen: Czifrok István,
Pollák József özvegye és fia.
Zsarnócza: Weichberg Izidor.

59.

Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszert ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik köszvénynél, csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszert, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; f6 raktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbirtéki utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter özégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállító.

K á v é.

	1 kg.	frt.	kr.
Jamaikai legfinomabb	2.26		
Cuba legfinomabb	2.24		
Ceylon legfinomabb	2.16		
Ceylon finom	2.04		
Portorico finom, és Cuba	2.—		
Rio Kávé	1.60	1.80	
Gyöngy legfinomabb	2.16	2.24	
Mocca legfinomabb	2.24		
Arany Java legfinomabb	2.24		
Menado legfinomabb	2.16		
Brazíliai legfinomabb	1.60		
Brazíliai II. rendű	1.30		
Cuba pörkölt	2.—	2.40	
Hungária kávé	1.20		

Kapható: Kern Testvéreknél, Léván.

Magy. kir. dohány, szivar, lőpor és kártya-árulás. Első gazdasági és var[ro]gép[és] koszoru-, fa- és érczkoporsó raktára.

A Gödöllő m. kir. korona uradalom felügy. alatt álló Borászati szövetkezet palack-borainak elarusítóerakata. Folyékony arany és ezüst festékek.

AZ ARANY KASZÁHOZ.

Kern Testvérek Léván.

Ajánlják dusan berendezett vas-, fűszer-, csemege-, liszt-, festék-, kefekötő áruk-, gazdasági- és kerti-magvak vadászati eszközök, hangszerek, igen finom hurok, varró gépek öt évi jótállás mellett, gazdasági gépek és géprészek. Szerszám: asztalos, bádogos, gépész, lakatos, kovács, kádár, kerékgyártó, ács, esztergályos, cipész, házi és gazdaság részére, tengelyek, ekerészek, valódi Fischer-féle reszelők és ráspolók, lőszőr-, Afripuo és tengeri fű, épület- és butorvasalások, finom kávé, cukor, tea, rum, likörök, coenac, fehér és vörös bor, valódi Meidinger-féle és öntött vas-kályhákkal felszerelt raktárukat.

Vidéki megrendelések legnagyobb figyelemmel és gyorsan teljesíttetnek, új képes árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

Miért vannak még emberek, a kik a Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé nem használják, holott ez oly kellemes ízű és egészséges kávéital?

Mert még nem tudja mindenki, hogy a Kathreiner kávé mily nagy előnyökkel bír. A kávéövény egy kivonata által a babkávét ízét és zamátját nyeri, anélkül, hogy annak az egészségre oly hátrányos alkotórészeit magába vennie. Hasznosan egyesíti a honi malata-készítmény-értékes tulajdonságait a babkávét kedvelt izingerével.

Igaz, hogy az egészség áldására a Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé milliók, a családok százezrei naponta isszák. Kívánatos volna azonban, hogy minnyájunk érdekében, ez az igazi családi kávé, kitűnő tulajdonságainál fogva, mindenütt s különösen minden családban bevezetést találjon.

A Kathreiner Kneipp-malata kávé többnyire mint pótkávé szolgál a babkávéhoz, a melynek ízét enyhébbé, és az inyek kellemesebbé teszi. Megadja a kávéitalnak a legszebb, étvágygerjesztőbb színt, és majdnem teljesen elhárítja a babkávénak az egészségre káros hatását. Ajánlatos a Kathreiner malata kávé egy harmadával a babkávét kétharmadrészehez kezdeni, s hova-tovább fele-fele részre átmenni.

A Kathreiner malata kávé összehasonlíthatlan előnye abban áll, hogy rövid megszokás után, teljesen tisztán élvezve is kitűnően ízlik. Esetekben, a midőn a babkávét élvezete eltiltatik, a legajánlatosabb pótlást nyújtja, és asszonyoknak, gyöngé és beteg egyéneknek, mint könnyen emészthető, vérképző és erősítő szer, ajánlatos. Orvosi nyilatkozat szerint a fejlődő ifjúságnak, különösen fiatal leányoknak, más kávéital ne is adassék.

A Kathreiner féle Kneipp-malata kávé bevezetése által, a legkisebb háztartásban is, jelentékeny megtakarítás elérhető. Egyszeri kísérlet, gondos elkészítés mellett, mindenütt állandó használatot von maga után.

A Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé **sohasem lesz nyitva elarusítva!** Csak akkor valódi az ismert fehér eredeti csomagokban, ha Kneipp páter arczképe mint védjegy és a „Kathreiner“ név rajta áll.